

Heivenöt éves a szervezett magyar tbc elleni küzdelem

Átadták a Korányi Frigyes-émlékérmeket

Tegnap reggel megkezdődött Budapesten a Magyar Kereskedelmi Kamara székházában a Korányi Frigyes TBC és Tüdőgyógyász Társaság háromnapos tanácskozássorozata. Korányi Frigyes lelkes szervező munkásságának eredményeként 1901-ben nyílt meg az első magyar tbc-szanatórium. Ezt az időpontot tekintik a szervezett magyar tbc elleni küzdelem megindulásának. Az évforduló alkalmából rendezett 40. jubileumi nagygyűlést a megjelenteket dr. Miskovits Gusztáv, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem elnöke köszöntötte. Megnyitó beszédet dr. Schultheisz Emil egészségügyi miniszter mondott. Ezt követően átnyújtották a Korányi Frigyes-émlékérmeket a tbc és a tüdőbetegségek elleni küzdelem-

ben, valamint a társaság érdekében önzetlen és kimagasló munkát végzőknek. A Korányi Frigyes-émlékérmeket kapta dr. Schweiger Ottó, az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet igazgatóhelyettes főorvosa, a Korányi Társaság főtítkára; dr. Nemes János, a Csongrád megyei Tüdőgondozó Intézet és a hómezővászárhegyi kórház igazgató-főorvosa; dr. Szabó István, az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet diagnosztikai laboratóriumának osztályvezető főorvosa.

A tanácskozáson részt vesznek Ausztria, Csehszlovákia, Finnország, Jugoszlávia, a Német Demokratikus Köztársaság, Románia és a Szovjetunió tüdőgyógyászati szakemberei.

Tanácskozott az országgyűlés szociális és egészségügyi bizottsága

Az egészségügyi és szociális intézmények elmúlt évi költségvetésének teljesítéséről tanácskozott tegnap, csütörtökön az országgyűlés szociális és egészségügyi bizottsága. Az eszmecsere alapjául az Egészségügyi Minisztérium, a SZOT társadalombiztosítási, valamint üdülési és szanatóriumi főigazgató-ságainak közös tájékoztatója szolgált.

Az anyag megállapítja, hogy az elmúlt évben előrehaladás történt az orvostudomány és technika újabb eredményeinek alkalmazása, valamint a gyógyszerterápia fejlesztése terén. A betegellátás szempontjából szintén jelentős, hogy javult és kedvezően érzéti hatását az úgynevezett „oktató kórházakban” folyó gyakorlati képzés. Összességében megállapítható — közli a tájékoztató —, hogy a lakosság egészségi állapota tovább javult.

Kincskereső-tábor Zánkán

Százhusz úttörő a Balaton északi partján, Zánkán, az új, gyönyörűen kiépített táborban a Kincskereső vendégeként tölti a szünidő első napjait. Az első ízben megrendezett Kincskereső-táborban a Szegeden megjelenő ifjúsági irodalmi folyóirat előfizetőséggyűjtő versenyében kiemelkedő eredményt elért iskolák legszorgalmasabb gyűjtői, a lap különböző pályázatának nyertesei, a legművészebb levélírók, az ifjú versfaragók és irodalombarátok ismerkednek egymással, s a folyóirat révén az irodalommal, a művészetekkel.

A kéthetes táborozás során a kellemes nyaralást ismeretszerzéssel, tanulással is egybekötik. A kirándulások, játékok, szabad idő programok mellett vers- és prózaelemzések, író-olvasó találkozók, játékos vetélkedők és foglalkozások, vers- és prózamondó versenyek, irodalmi, képzőművészeti és dramatizálási pályázatok teszik színessé, hasznossá és tartalmassá a programot. A Kincskereső szerkesztői és munkatársai mellett az ifjúsági irodalom művelői, kiváló költők, írók, művészek találkoznak az úttörőkkel.

Az újszerű kezdeményezés sikere minden bizonnyal arra ösztönzi majd a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnökségét és a Kincskeresők szerkesztőségét, hogy ezeket a találkozásokat évenként ismétlődő, rendszeres fórummá tegye. S bíznunk abban is, hogy a Szegeden megjelenő, országos terjesztésű, 10—14 évesekhez szóló irodalmi és művészeti folyóiratnak a táborban résztvevő úttörők nagyszerű propagálói lesznek.

A szegedi úttörők szellemes ötletfala

szomor József felvétele

A zánkai tábor modern pavilonjai — itt laknak a Kincskereső-tábor résztvevői

Két felmérés, két álláspont

Vita a vegyészlaboránsok képzéséről

Tóth Etelka írja Orosházáról: „Szeretnék tovább tanulni, és a Békés megyei Pályaválasztási Tanácsadó érdeklődésemre közölte, hogy erre lehetőséget adó iskola a 600. sz. Szakmunkásképző Intézet.” Ő az üvegyárban kapott ígéretet, hogy alkalmaznák vegyészlaboránsként, Pál Rózsa Balmazújvárosból jönne, és ott is kapna állást, ha végez. Lengyel Éva Szegeden, a megyei tanács rendelőintézetének sebészeti szakrendelésén asszisztensként dolgozik, ő is vegyészlaboráns szeretne lenni. Sokan jelentkeznek, megalapozottnak tűnő ígéret birtokában erre a pályára, de előfordulhat, hogy udvari as elutasító levelet kapnak olyasfajta fogalmazással, hogy a pályaválasztást segítő kis füzetekben meghirdetett tagozat időközben megszűnt.

Egy országos terjesztési pályaválasztási tanácsadóban és a Csongrád megyeiben — mindkettő idej — egyaránt szerepel, hogy aki vegyészlaboráns szeretne lenni, érettségi után Budapesten vagy Szegeden tanulhat tovább. Közírték tettetett tehát, erre jelentkeztek Szegedről 21-en, megyénk falvaiból-városaiból 12-en, más megyékből 17-en. De szükség van-e rájuk?

Az iskola minden évben megkérdezi a vállalatokat, milyen szakmákra hány szakmunkást kérnek, és eszerint veszi fel a tanulókat. Kérdező listáján idén sem szerepelt a vegyészlaboráns, hiszen kezében volt már a határozat, hogy nem indíthat ilyen képzést. Egy sor válatat — mit sem tudva a határozatról —, géppel írta föl a lista végére, hogy ezt is kéri, illetve igényt tart rá. Ezt a kétoldali érdeklődést úgy értelmezi tehát az iskola, hogy társadalmi igény van rá, folytatnia kell az évekkal elzölt meg-

kezdett munkát. Két évvel ezelőtt 35-en végeztek, közülük 32 a szakmában helyezkedett el, a tavaly végzetek közül 25-en maradtak választott pályájukon. A megyei tanács vb munkügyi osztálya egészen más véleményen van. Az osztályvezető azt mondja beszélgetésünk közben, hogy nincs szükség erre a szakmára, sajnos, annyira fölkapott lett, mint az autószerelő vagy a karosszerialakatos. Más szakmák iránt viszont nagy a kereslet, megengedhetetlen, hogy az iskola erre toborozzon embereket.

— A „toborzást” úgy kell értenünk, hogy az iskolához futnak be a jelentkezések, és innen kérnek szakképzett embert a vállalatok is.

Az osztályvezető válasza: — Fölmértük mi is az igényeket, nincs rá szükség. Azt tapasztaltuk, rábeszéli az iskola a vállalatokat, hogy fogadják a tanulókat.

Közbevetem, hogy láttam a listák végére írott kiegészítéseket, vita is támad köztünk, mert állítólag nem láthatam. Azt sem láthatam, hogy két pályaválasztási tanácsadó buzdít erre a pályára is, mint akármelyik másikra. Pedig valóban láttam. A vita azzal zárul köztünk, hogy nem „országos benépesítésű” az iskola, Szegeden pedig legalább öt évvel elegendő tartalékkal rendelkezünk vegyészlaboránsokból. Ha máshol szükség van rájuk, tisztázzák ezt a problémát máshol.

Társadalmi igényre hivatkozik tehát az iskola, amikor kéri, és társadalmi igényre hivatkozik a felettes szerv is, amikor elutasítja. A kettő közül az egyik biztosan téved. A felettes szerv ellenőrző fölmérést végzett, látszólag neki van igaz. Az iskola igazgatója erre azt mondja, más eredményt hoz egy fölmérés, ha

mást kérdeznék. A munkügyi osztály végigkérdezte azokat a laboratóriumokat, amelyek az iskola csak a gyakorlati képzésre kért föl — mert erre a személyi és tárgyi feltételeik jók —, hogy hányat alkalmaznának majd az iskola befejezése után. Bár szegedi az iskola, több szakmában képez Bács és Békés megyeieket is. Szó sincs róla, hogy ők Szegeden akarnának maradni.

Megkérdeztük az igazgatótól, valóban fölkapott, „föhétköpenyes” szakmáról van-e szó csupán, hiszen az illet valóban oktalanság lenne támogatni. Azt a választ kaptuk, hogy a tudományt kiszolgáló szakmáról van szó, ez pedig társadalmi érdek.

A vita áldatlan szakaszába érkezett, nem vállalkozhatunk rá, hogy jobbra vagy balra eldöntsük. Az osztályvezető véleménye szerint egy jól megfogott fegyvelmel kellene lezárni a vitát. A mi véleményünk az, hogy a valódi társadalmi igényeket kellene megismerni, mielőtt hivatkozunk rájuk. Ha az iskola rendelkezik kézzelfogható adatokkal, azokat is figyelembe kellene venni. Az iskola azt állítja, bizonyítani tudja, hogy neki van igaz, a felettes szerv egyelőre csak azt bizonyítja „hiteles felméréssel”, hogy Szegednek nincs szüksége azokra — akik nem is akarnak Szegeden maradni.

Horváth Dezső

Ma véget ér Szegeden az idei színiévad

Kertész Akos darabjának, a Sziklafalnak előadásával ma, péntek este befejeződik Szegeden az idei színházi szezon. A társulat tagjai még nem mennek szabadságra, a hagyományos szombathelyi kötelezettségeiknek tesznek eleget a jövő héten. Szombaton, június 19-én utaznak el a vasi fővárosba, s csak 26-án érkeznek vissza. A szombathelyi közönségnek a szegedi színház mindhárom részlege bemutatja az évad legsikeresebb produkcióit, az

operisták a Figaró házasságát, a prózatársulat Daneč drámáját, a Negyven gajfikó meg egy maszulettet bárányt, az operettművészek pedig három estén át játszzák a Marica grófnőt. A Szegedi Nemzeti Színház június 28-án a szegedi Bartók Béla Művelődési Központban tartja évadzáró társulati ülését. A művészek közül többen Szegeden töltik a nyarat, hiszen sokan érdekelték a szabadidő játékok előadásain.

„Röszke” — a fővárosban

A Kossuth Tsz szolgáltatása

Nagyon sokszor elhangzik, hogy nincs elegendő zöldség, gyümölcs, vagy ha van is, fonnyadt, túlérett a pultokra helyezett termék. Egyeteket az áttételes értékesítési rendszert okolják ezért, mások a szerveztlenségre hivatkoznak, de van, aki azt állítja, hogy ennél jobb lebonyolítási forma nincs. Pedig van. Budapesten az V. kerületi tanács még a 60-as évek végén, amikor Magyarország először jelentkezett a zöldségprobléma,

észrevette, hogy a friss és választékos áruellátás biztosítását nem lehet öllebe tett kézzel várni. Tenni kell valamit. Ezért a tanács elhatározta, hogy a felszabadult, üres üzlethelyiségeket felajánlja az ország különböző részein levő termelőszövetkezeteknek, hogy elárúsítóhelyeket létesítsenek a fővárosban. Olcsó bérleti díjért akkoriban bárki megkaphatta a kért üzlethelyiséget, ha vállalta, és szavatolta a kérelmező a friss és bőséges árucikkek felhozatalát. Így kapott a röszkei Kossuth Termelőszövetkezet is Budapest az V. kerületben, az Október 6. utcában, közel a Szabadság térhez üzlethelyiséget. Az elmúlt idő alatt szépen rendbehozták, kicsinosították a kis alapterületű helyiséget, sőt üvegfallal ketté osztották, hogy hús- és hentesáru is tudjanak árusítani a zöldség és gyümölcs mellett.

Az üzlet ízléses kirakata hányadát szállítják fel Budapestre. Főként a Csongrád megyei MEK, a húsipar és termékeket, készítményeket kereshetnek a vevők. Ezt hirdeti a „Röszke” elnevezésű bolt üvegtáblája is. Lehet kapni füstölt húsokat, hús készítményeket, zsiradékot, birka- és baromfi húst fővárosi lakosság jobb ellátásához.

az, amit Vajda András üzeme-gység-vezető mondott:

— Kedvelt az üzletünk a fővárosi lakosság körében. Nemcsak az V. kerület lakói keresnek fel rendszeresen, hanem más kerületekből is eljönnek. Gyakran telefonon érdeklődnek, hogy van-e olyan termék, amit keresnek. Forgalmunk is jelentősen emelkedik. Evente két és fél, hárommillió forint értékű hűskészítményt és másfél millió forint értékű zöldség- és gyümölcsáru forgalmazunk, a röszkei tsz-ból, a háztáji gazdaságokból. Az otthoni üzem igyekszik is mindig időben biztosítani a friss és jó minőségű árut. — Munkánk elismeréseként több oklevelet is kaptunk — veszi át a szót Szilágyi Lajos vezető könyvelő. — A Fővárosi Tanácstól például Budapest jobb ellátásáért végzett munkánkért kaptunk elismerést.

A tsz termékeinek kicsi hányadát szállítják fel Budapestre. Főként a Csongrád megyei MEK, a húsipar és termékeket, készítményeket kereshetnek a vevők. Ezt hirdeti a „Röszke” elnevezésű bolt üvegtáblája is. Lehet kapni füstölt húsokat, hús készítményeket, zsiradékot, birka- és baromfi húst fővárosi lakosság jobb ellátásához.

R. F.

Tájvédelem

A mártély-saséri tájvédelmi körzet egyik legszebb része a Tisza körtvélyesi szakasza. E terület rekonstrukciójának tanulmánytervét elkészítette a Tisza-kutató munkaközösség. A tervjavaslat részletes ajánlásokat tartalmaz az eredeti növényállomány visszaállítására, kirándulásra, pihenésre alkalmas területek kijelölésére. A gyakorlati szakemberek e javaslatok figyelembe vételével dolgozzák majd ki a kivíteli tervet.